

pokračovanie a vyrovnanie bolo potvrdené dňa 11. mája 1932. Toto vyrovnanie — podľa ktorého dlžníci mali zaplatiť svojim veriteľom kvótu 98% do 1. septembra 1933 — dlžníci ešte nesplnili. Preto nemalo byť vyhovené ich žiadosti o povolenie zemedelského vyrovnania.

N a j v y š š í s ú d rekurz dlžníkov zamietol.

D ô v o d y:

Napadené usnesení rekursního soudu odpovídá stavu věci a zákonu. § 6 (1) vl. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. nemá odchylného ustanovení od § 4 č. 6 vyr. ř., nýbrž má odchylné ustanovení od § 4 č. 3 vyr. ř. Nebylo-li tedy dosud dřívější vyrovnaní (nucené vyrovnaní) splněno, není možno právem žádati o zahájení zemědělského vyrovnaní ani v tom případě, kdyby od zahájení dřívějšího nesplněného vyrovnaní do dne podání žádosti o zahájení zemědělského vyrovnaní uplynulo více než 6 měsíců, neboť — pokud se týče jedné a téže pohledávky, jež byla již předmětem sjednaného a pravoplatně schváleného (doposud nesplněného) smíru za dřívějšího vyrovnacího řízení — nelze žádati znovu o zahájení vyrovnacího řízení ani podle vyr. ř., ani podle ustanovení vládního nařízení č. 76/1936 Sb. z. a n. (§ 4 č. 6 vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.).

Čís. 15720.

Lehota na odloženie núteného predaju dlžníkových vecí, stanovená v § 13 (2) vyr. por., nebola vládnym nariadením č. 76/1936 Sb. z. a n. o zemedelskom vyrovnaní zmenená.

(Rozh. z 29. decembra 1936, R III 816/36.)

V zemedelskom vyrovnacom pokračovaní súd I. stolice s odvolaním sa na § 10 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n. odložil nútený predaj dlžníkových vecí do skončenia vyrovnacieho pokračovania, najdlhšie však na 6 mesiacov. R e k u r z n ý s ú d zmenil usnesenie súdu I. stolice a odložil tento predaj na šesdesiat dní.

N a j v y š š í s ú d rekurz zamietol.

D ô v o d y:

Nelze sice obecně tvrditi — jak činí rekursní soud — že vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. nemá odchylného ustanovení od § 13 vyr. ř., neboť § 9 (1) vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. stanoví výslovně odchylku od § 13 vyr. ř. Avšak o tu zde nejde, jde jen o to, zda konkursní komisař může exekuční dražební řízení odložit na dobu 6 měsíců, jak učinil soud I. stolice. V té příčině však právem zdůrazňuje rekursní soud,

že co do ustanovení lhůty §em 13 vyr. ř. stanovené, nebylo cit. vl. nař. nic změněno, takže lze odklad povolití jenom na dobu 60 dnů.

Rekursní soud tedy bez porušení zákona změnil usnesení vyrovnacího komisaře.

Čís. 15721.

I. V spore o určenie poradia daňových pohľadávok v konkurznom pokračovaní súd nemôže skúmať pravosť a výšku týchto pohľadávok.

II. Daň z obratu patrí do druhej triedy konkurzných pohľadávok (§ 55 konk. por.), keď od jej s p l a t n o s t i do vyhlásenia konkurzu neuplynula ešte doba troch rokov. Nezáleží na tom, že časť štvrt'ročia, na ktoré sa daň vzťahuje, spadá do doby dávnejšej než 3 roky pred vyhlásením konkurzu; smerodajný je len daň splatnosti dane.*) Splatnosť dane z obratu nie je závislá od doručenia platebného rozkazu.

III. Splatnosť poplatku, ktorý má byť zaplatený v hotovosti (z kúpo-predajnej smluvy), nastáva v 30 dňoch odo dňa doručenia platebného rozkazu a nie v čase vzniku poplatného právneho úkonu.

(Rozh. z 29. decembra 1936, Rv III 525/36.)

V konkurze firmy H. prihlásil žalujúci čs. erár do druhej triedy pohľadávok svoje pohľadávky na rôznych daniach a poplatkoch vo výške 510.211 Kč 25 h, ale správca konkurznej podstaty zaradenie týchto pohľadávok do druhej triedy neuznal. Žalujúci čs. erár domáhal sa žalobou proti žalovanej konkurznej podstate určenia, že ním prihlásené pohľadávky na daniach a poplatkoch patria do druhej triedy konkurzných pohľadávok. Súd I. stolice žalobe čiastočne vyhovel. Odvolací súd rozsudok súdu I. stolice v napadnutej časti zmenil a určil, že v konkurze firmy H. z prihlásených pohľadávok žalujúcej strany patrí do druhej triedy konkurzných pohľadávok daň z obratu za rok 1930 spolu s úrokami v úhrnnej sume 41.339 Kč a poplatok vymeraný platebným rozkazom č. C 1489/31 v sníženej sume 153.987 Kč 50 h. Dôvody: Podľa odvolacieho návrhu žalujúcej strany treba odvolaciemu súdu riešiť otázku, rozsudkom súdu I. stolice záporne rozhodnutú, či do druhej triedy konkurzných pohľadávok má byť zaradená daň z obratu za rok 1930 s úrokami z opozdenia v úhrnnej sume 41.339 Kč a poplatok 123.977 Kč 50 h. Podľa § 55 konk. por. do druhej triedy konkurzných pohľadávok patria dane, poplatky, clá, príspevky k sociálnemu poisteniu a iné verejné dávky, pokiaľ nedospely skôr ako tri roky pred vyhlásením konkurzu a neboly zaplatené z vecí za ne zaťaženej. Nesporné je, že konkurz proti úpadkyni: firme H. bol vyhlásený 6. marca 1933. Prihlásená daň z obratu za rok 1930 je daňou do-

*) Vid' § 20 zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. v znení prílohy vyhlášky ministra financií č. 266/1935 Sb. z. a n.